

Ξὺν τῷ Θεῷ.

DISSERTATIO ACADEMICA
DE
SYLLOGISMIS
KATA METΑΛΗΨΙΝ,
NEC NON
KATA ΠΟΙΟΤΗΤΑ.

§. 1.

Etiam si optimum in hæcenus ignotæ, medium tamen ac cognoscendi principium non respicientis, quæstionis notitiam deveniendi instrumentum sit Syllogismus, hujus tamen in omnibus quæstionibus evolvendis non una eademque ratio est futura. Ut enim de eo non dicamus, ipsos Syllogismos ratione figurarum ac modorum ita variare, ut nonnulli eorum sint affirmantes, nonnulli negantes, alii item universales, alii particulares, I. Prior. XXIII. §. 2. II. Prior. I. §. 2. imò & alii perfecti, alii imperfecti, I. Prior. I. §. 9, 10. discrimen etiam ratione principiorum admittunt, dum nonnulli ἐκ τῶν ἀναγκάσιων, alii ἐκ τῶν ἐπιδόσιων, alii autem ἐκ τῶν ἐκκλισιων procedunt, atque hæc ratione vel demonstrativi sunt, vel dialectici, vel oratorii. Imò etiam nonnulli eorum sunt δευτικῶς, conclusionem quæsitam directè inferentes, nonnulli autem ἐξ ὑποθέσεως procedentes ac conclusionem, de qua principaliter quæstio est, ipsam immediatè & proximè non inferentes, sed hypothesin quandam assumentes, quâ mediante de-

A 2

num